

Głos Królowej - V Niedziela zwykła

Głos Królowej

Parafia pod wezwaniem NMP Królowej Świata
ul. Startowa 16, 43-309 Bielsko-Biała
Gazetka utrzymuje się z dobrowolnych ofiar.
gloskrolowej@gmail.com

9 lutego 2025

„Pewnego razu – gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret – zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i pługali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wypuść na głębię i zarzuć sieć na połów!» A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieć». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współtowarzyszy w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napelnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. A Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd będziesz łowił». I wciągnąwszy łodzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim.”

Łk 5, 1-11

KOMENTARZ

Jezus wykorzystał łódź św. Piotra, aby nauczać tłumy, ale i sam apostoł został tym samym zaproszony do słuchania i w rezultacie doświadczenia spotkania z Chrystusem, Synem Bożym. Po skończonym nauczaniu Jezus nakazał św. Piotrowi wypłynąć na głębię i zarzucić sieci. Piotr wprawdzie nie sprzeciwił się Jezusowi, ale też nie zamilczał i opierając się na swoim doświadczeniu głośno wypowiedział swoją obiekcję: „Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci”. Ważne jest, aby zauważyć, że w centrum postawił jednak słowo Jezusa, które posiada autorytet wybiegający poza prawne rozważania i teologiczne kwestie do rozstrzygnięcia. Cud nadzwyczaj obfitego połowu ryb potwierdził, że Jego słowo jest stwórcze, że stoi za nim potęga Boskiego zaangażowania i dotyczy ono wszystkich aspektów życia i to nawet wtedy, gdy zdaje się przeczyć naszemu doświadczeniu i naszym przekonaniom.

Piotr został duchowo zbulwersowany cudem którego stał się świadkiem, gdyż oprócz zdziwienia w jego duszy wykluwać się zaczęło głębsze rozumienie tego cudownego znaku. Dla niego była to Boża epifania i chociaż nie umiał jej jeszcze nazwać, czuł wielkie pragnienie, aby pójść jeszcze dalej w tym doświadczeniu poznania Boga,

jednak pojawiła się wówczas niepokonalna przeszkoda – jego ludzka grzeszność – gdy spostrzegł, że Jezus jest kimś więcej aniżeli tylko wziętym kaznodzieją i wędrownym ascetą.

Tutaj, na brzegu jeziora Genezaret Piotr został „złowiony” przez Jezusa i do tego stopnia olśniony cudem którego był świadkiem, że wzruszony i przestraszony „przypadł Jezusowi do kolan” i powiedział: „Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny”.

Słowo „Panie” wyraża największy szacunek jaki można mieć do kogoś drugiego, co podkreślił jeszcze bardziej fakt „przypadnięcia Jezusowi do kolan”, ale najbardziej zaświadczyło o wielkiej estymie Piotra dla Jezusa wyznanie swojej grzeszności jako przeszkody nie do pokonania, aby być razem. Tak zachowuje się człowiek tylko w obliczu Boga!

Chrystus, widząc co się dzieje w duszy Piotra powiedział do niego :” nie bój się” , i dodał jeszcze: „odtąd ludzi będziesz łowił” – dając mu w ten sposób misję, której Piotr jeszcze w pełni nie rozumiał, ale wiedział to co w niej najważniejsze, że Jezus będzie jego Panem i że wierność Jego słowu w tym powołaniu najbardziej będzie się liczyła, co znaczy prawie dosłownie Maryjne „fiat”.

Za:jezuici.pl

Uczynki miłosierdzia względem ciała

Najważniejszym, pierwszym ze wszystkich, przykazaniem, jakie dał nam Pan Jezus jest miłość Boga i bliźniego. Miłość bliźniego przejawia się w wypełnianiu uczynków miłosierdzia, dzięki którym przychodzimy z pomocą naszemu bliźniemu w potrzebach jego ciała i duszy (por. KKK 2447). Św. Jakub Apostoł napisał: „**Wiara bez uczynków jest bezowocna**” Na podstawie nauki Jezusa sporządzono spis uczynków dobrych, miłosiernych względem bliźniego. Znamy je z katechizmu, jako uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy.

Uczynki miłosierdzia względem ciała:

1. Głodnych nakarmić.
2. Spragnionych napoić.
3. Nagich przyodziać.
4. Podróżnych w dom przyjąć.
5. Więźniów pocieszać.
6. Chorych nawiedzać.
7. Umarłych pogrzebać.

Głodnych nakarmić

„Odziedziczycie królestwo przygotowane dla was od początku świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść” (Mt 25,34-35)

Problem ludzi biednych i potrzebujących pomocy jest obecny w każdej epoce i w każdym systemie. Szacuje się, że na świecie głoduje około miliarda ludzi. Co 3,6 sekundy ktoś umiera z głodu. Ludzie

głodni, to także nasza polska rzeczywistość. Pamięć o głodnych wymaga także roztropnego korzystania z chleba i żywności. Grzechem jest marnowanie żywności. Pomóc głodnym możemy w różny sposób. Dzielimy się tym, na co nas stać, albo na przykład zaoszczędzone w wyniku postanowień wielkopostnych pieniądze ofiarujemy na wyżywienie ludzi cierpiących głód. Do czynnej miłości wzywa w pierwszym liście św. Jan: „**Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą**” (1 J 3,18).

Czy w moim najbliższym otoczeniu naprawdę nikt nie jest głodny? Czy znam osoby potrzebujące? Czy im pomagam? Czy kiedyś zrezygnowałam z czegoś, aby dać głodnemu? Czy znam osoby, organizacje zajmujące się działalnością charytatywną?

W Piśmie Świętym często pojawia się motyw głodu. Zawsze pociąga za sobą wyzwania moralne.

Wszystkie uczynki miłosierdzia mają korzenie w Bożym planie zbawienia przedstawionym na kartach Pisma Świętego, zwłaszcza w nauczaniu Jezusa. Ich listę otwiera polecenie nakarmienia głodnych. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że chodzi tylko, a nawet wyłącznie, o głód fizyczny – ale tak nie jest. Wypełnianie woli Jezusa nie powinno ograniczać się jedynie do

tego wymiaru, tak samo jak nie może obyć się bez niego.

„Bo byłem głodny” (Mt 25, 35)

W czasach Starego Testamentu, podczas wędrówki Izraelitów przez pustynię, Bóg poddawał próbie ich wierność wobec siebie. Jedną z tych prób był głód, którego zaspokojenie poprzez dar manny miało nauczyć właściwej postawy i pełnego zaufania. Ukazując perspektywę „ziemi mlekiem i miodem płynącej”, Bóg za pośrednictwem Mojżesza cierpliwie wychowywał lud wybrania, ucząc również, że „nie samym tylko chlebem żyje człowiek”. Brak żywności i głód są tam podporządkowane Bożemu zamysłowi ukazania głębszych i ważniejszych wartości i trwałego ukierunkowania przyszłości potomków Izraela. Na kartach Pisma Świętego motyw głodu pojawia się wielokrotnie, zawsze w nawiązaniu do obowiązku zaradzenia mu poprzez nakarmienie głodujących. W VIII w. przed Chrystusem prorok Amos przedstawia klęskę głodu i brak chleba jako karę za niewierności względem Boga. Na czoło napiętnowanych grzechów wybijają się przede wszystkim niesprawiedliwości społeczne. Sytuacja, w której jedni cierpią głód, a inni opływają w dostatki, jest karygodna i nie może trwać długo. Woła o rychłą i skuteczną naprawę, przywracającą zachwianą sprawiedliwość. Głód dramatycznie wyraża i nasila ciężkie położenie biednych i uciskanych.

Prześladowcy, od starożytności po nasze czasy, ze skazywania na głód czynili narzędzie okrutnej eksterminacji społeczności, które chcieli złamać na duchu i bez względu na siebie podporządkować.

Głód bywa także jedną z dotkliwych kar, za pomocą których powinno się dokonać nawrócenie. W orędziu proroka Jeremiasza, żyjącego na przełomie VII/VI w. przed Chrystusem, „miecz, głód i zaraza” to plagi, które składają się na nieunikniony sąd Boży nad występnyymi. Klęska głodu może być więc znakiem i świadectwem ingerencji Boga w grzeszne poczynania ludzi, przypominającej, kto naprawdę jest Stwórcą świata i Panem dziejów. Głodowanie jest też w Biblii ukazywane jako zgubna konsekwencja bezbożności, lenistwa i próżności. Oto trzy cytaty z Księgi Przysłów: „Mąż prawy ma w bród pożywienia, natomiast żołądek bezbożnych cierpi głód”; „Głód skłania robotnika do pracy, bo [głodne] usta go zmuszają”; „Lenistwo pograża w śpiączkę, a człowiek leniwy cierpi głód”. Głodowanie może być zawinione i powinno skłonić do refleksji i opamiętania. Doznając głodu, człowiek, którego styl życia był niewłaściwy, powinien zerwać ze wszystkim, co nieroztropne i złe. Groźba głodu powinna również skłaniać do rozsądnego przewidywania i troski o przyszłość: „Pamiętaj o chwili głodu, gdy jesteś

syty, o biedzie i niedostatku – w dniach pomyślności”.

Ponieważ głód pod każdym względem wyniszcza człowieka, trzeba nieść głodnym skuteczną pomoc. Józef, syn Jakuba, praojca Izraelitów, nie zważając na wrogość, której boleśnie doświadczył od swoich braci, hojnie obdarowuje ich zbożem, którego zapas pozwoli im przetrwać. Udzielając pomocy, przygotowuje zarazem do przyjęcia daru przebaczenia i wzajemnego pojednania. Podczas klęski głodu prorok Elizeusz nakarmił swych uczniów i tych, którzy prosili o pomoc. Kiedy głód w Samarii stał się tak wielki, że groził kanibalizmem, Bóg położył mu kres, ocalając życie mieszkańców stolicy królestwa Izraela. Księga Syracha nie zostawia wątpliwości, jak okazywać pomoc biednym, których pierwszą potrzebę stanowi zaspokojenie głodu: „Bądź dla biednego łaskawy i nie daj mu długo czekać na jałmużnę. Zgodnie z przykazaniem zajmij się biedakiem i stosownie do jego potrzeby nie odsyłaj go z pustymi rękami!”. Nieco dalej czytamy: „Gdy człowiek musi patrzeć na stół drugiego, jego istnienia nie uważa się za życie”. Głód prowadzi do upokorzenia i zagraża łamaniem przykazań Bożych, ponieważ człowiek głodny może się posunąć do tego, do czego w innych okolicznościach nie byłby zdolny.

Obowiązek nakarmienia głodnych najwyraźniej znalazł wyraz w słowach Jezusa na temat Sądu

Ostatecznego. Zapowiadając eschatologiczne oddzielenie „owiec” od „kozłów”, Jezus ukazuje, dla kogo jest przeznaczone królestwo „przygotowane od założenia świata”. Pierwsza pochwała brzmi: „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść”. Na drugim biegunie znajduje się ostrzeżenie: „Bo byłem głodny, a nie daliście mi jeść”. W sytuacji głodu nie ma nic „pomiędzy”! Gdy widzimy głodnego, nie mamy wyboru. Nakarmienie go stanowi konieczność, od której żaden wyznawca Jezusa Chrystusa nie może się wymówić. Gdy pod wieczór uczniowie powiedzieli Jezusowi o otaczającym Go wygłodniałym tłumie, wzywając, aby rozesłał ludzi po okolicznych osadach celem zakupienia chleba, Jezus odpowiedział: „Nie potrzebują odchodzić, wy dajcie im jeść”. Głód należy do tych potrzeb, których zaspokojenia nie wolno odkładać ani powierzać innym, próbując się uwolnić od natarczywego spojrzenia ludzi głodnych.

W tym, co dotyczy głodu i obowiązku nakarmienia głodnych, istnieje jednak również druga perspektywa. Jest obecna na kartach Starego Testamentu, a podjął ją i z mocą przypomniał Jezus, odpowiadając szatanowi, że „nie samym tylko chlebem żyje człowiek”. Nie wolno dopuścić, by doraźne zaspokajanie potrzeb ludzi głodnych odsunęło na dalszy plan albo w ogóle przesłoniło Boga, niszcząc wiarę w Jego opatrzność i

wszechmoc. W kuszeniu Jezusa przemiana kamieni w chleb ma dowiedzieć, kim jest Jezus. Ta pokusa pojawia się w całej historii Kościoła, aż po nasze czasy. „Co jest – pyta Benedykt XVI – bardziej tragiczne, co bardziej sprzeciwia się wierze w dobrego Boga i wierze w jedyne Odkupiciela ludzkości niż głód, który cierpi cała ludzkość? Czy pierwszym dowodem Odkupienia, danym na oczach świata i dla świata, nie powinno być dostarczenie mu chleba i wyeliminowanie głodu?”.

Jednak trzeba stale pamiętać, że misja i działalność Kościoła nie wyczerpuje się na poziomie horyzontalnym, w posłudze wobec głodujących. Jesteśmy narzędziami w rękach Boga, bo do Niego są kierowane również nasze modlitwy o chleb. Rozmnożenie chleba i ryb przez Jezusa ma określony kontekst: Jezus nakarmił tłumy, które chciały słuchać słowa Bożego. Nie znaczy to wcale, że inni nie zasługują na chleb, bo – jak świadczy scena Sądu Ostatecznego – należy nakarmić każdego, kto jest głodny, nie oglądając się na rasę, kolor skóry, płeć ani wyznanie. Jednak Jezus wskazał właściwą hierarchię wartości. Zadanie wyznawców Jezusa nie ogranicza się do zaspokajania głodu fizycznego, lecz zawsze i we wszystkim powinno respektować prymat Boga.

„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” - wyrażenie „nasz” podkreśla wspólnotowy wymiar zanoszonej prośby. Modląc się tymi

słowami, nie mogę skupiać się na sobie, lecz proszę również o chleb dla innych, a jeżeli mam go w nadmiarze, powinienem się nim dzielić. Gdy Modlitwę Pańską odmawiają ludzie zamożni, przypomina nam ona, że wobec Boga wszyscy jesteśmy ubodzy. Cud rozmnożenia chleba był znakiem, że Jezus pragnie zaspokoić głód chleba, a także głód, inny rodzaj głodu. Wkrótce po cudzie rozmnożenia chleba zapowiedział, że sam stanie się chlebem dającym życie wieczne. Ta zapowiedź spełniła się w Wieczerniku, wraz z ustanowieniem Eucharystii.

Ojcowie Kościoła zgodnie upatrywali w niej Eucharystię jako chleb niezbędny do naszego duchowego życia. W czwartej prośbie przeplatają się dwa wymiary: doczesny i wieczny, materialny i sakramentalny. Wszyscy, jako ubodzy przed Bogiem, modlimy się o chleb, a dbając, by nikt nie cierpiał głodu, staramy się wypełniać obowiązek nakarmienia głodnych. Ale to nie wszystko! Benedykt XVI podkreśla: „Jezus nie chce jednak, żeby się na tym skończyło, nie chce redukować potrzeb człowieka do chleba, do potrzeb biologicznych i materialnych. My, którym wolno przyjmować Eucharystię, jako nasz chleb, musimy zawsze modlić się o to także, żeby nikt nie został odcięty, odłączony od Ciała Chrystusa”.

ks. prof. Waldemar Chrostowski

Intencje Mszalne

Pon 10 lutego	Godz. 6.20	Za ++ rodziców Marię i Adama z rodzicami i rodzeństwem
	Godz. 7.00	1. Za + Stanisława Cora od Wandy i Bogdana Szeziaków 2. Za + Jadwigę Lisowską od sąsiadek Gawęckich
	Godz. 18.00	1. Za + Ignacego Bogoń (greg) 2. Za + Mieczysława Jędrusiaka od pracowników IV Liceum Ogólnokształcącego i KEN w Bielsku-Białej
Wtorek 11 lutego	Godz. 6.20	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 7.00	1. Za + Bogumiłę Fijak od rodziny Tokarzów 2. Za + Jana Świądźioła od córki Kasi z mężem i dziećmi
	Godz. 18.00	1. Za + Albina Kulę od siostrzeńca Piotrka 2. W int. Jana, Michała, Marty, Pauliny, Filipa i Wojciecha
Środa 12 lutego	Godz. 6.20	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 7.00	1. Za + Bożenę Marek od sąsiadów 2. Za + Mariana Firka od szwagra Antoniego z Cieszyna
	Godz. 18.00	1. Za + Mieczysława Jędrusiaka od Urszuli i Wiesława Gęga 2. O umocnienie w wierze dla Nikoli i Michała
Czwartek 13 lutego	Godz. 6.20	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 7.00	1. Za + Albina Kulę od Grzegorza Kuli z rodziną z Czańca 2. Za + Alinę Kubiczek od Eli
	Godz. 18.00	1. Za + Władysława Raczka 2. Za + Stanisława Cora od sąsiadów Budziszów
Piątek 14 lutego	Godz. 6.20	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 7.00	1. Za + Jadwigę Lissowską od koleżanek maturalnych 2. Za + Jana Świądźioła od Anny i Bogdana Czuba
	Godz. 18.00	1. Za + Walentego Panek 2. Za + Franciszka Zawilę z żoną Zofią
Sobota 15 lutego	Godz. 6.20	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 7.00	1. Za ++ Janinę i Andrzeja Tkacz i ++ Władysławę Małysz i + Stefana Kołaczek 2. Za + Mariana Firka od rodziny Caputów
	Godz. 18.00	1. Za + Albina Kulę od Barbary i Grzegorza Pieczora 2. Za ++ z rodziny Witoszek i Kawa o życie wieczne i spokój
Niedziela 16 lutego	Godz. 6.30	Za parafian
	Godz. 8.00	Za ++ Władysławę i Jana Zarzeckich + Edytę i Władysława Luci + Ewę Luci z córką Sylwią ++ Małgorzatę i Henryka
	Godz. 9.30	1. W intencji Grzegorza Jakubiak : dzięk-błag 2. Z okazji urodzin Ani ; dziek-błag
	Godz. 11.00	W int. Anny i Łukasza o zdrowie i Boże błogosławieństwo
	Godz. 12.30	W intencji Pawła Tracz w 12 rocz. urodzin
	Godz. 18.00	Za + Ignacego Bogoń (greg)
	Godz. 19.15	W intencji Ojczyzny i Polaków

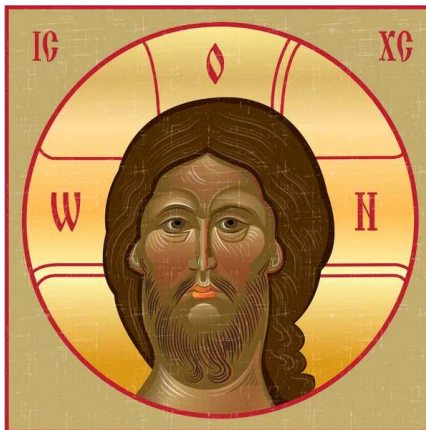
Ogłoszenia Parafialne

1. W tygodniu liturgicznym przeżywamy:

- w poniedziałek – wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy
- we wtorek – wspomnienie NMP z Lourdes
- w piątek – święto Świętych Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, patronów Europy.

2. W poniedziałek, 10 lutego o godz. 16.00 zapraszamy wszystkich seniorów na spotkanie z Panią Bożoną zatytułowane: „Jak prostymi sposobami można polepszyć swoją sprawność?”.

3. Dzieci, które przygotowują się do przyjęcia Pierwszej Komunii św., wraz z rodzicami, zapraszamy w poniedziałek, 10 lutego na Mszę św. o godz. 18.00. W czasie Mszy zostaną poświęcone świece. Natomiast po Mszy św. odbędzie się spotkanie formacyjno-organizacyjne dla rodziców.

4. We wtorek, 11 lutego obchodzimy Światowy Dzień Chorego. Zapraszamy osoby chore, czcigodne wiekiem i wszystkich opiekujących się chorymi na Mszę św. o godz. 9.00, na której zostanie udzielony w roku jubileuszowym sakrament Namaszczenia Chorych oraz indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem na sposób Lourdzki. Po Mszy św. zapraszamy chorych na spotkanie w radości do dolnego kościoła.

5. Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w środę, o godz. 17.30. Podziękowania i prośby do Matki Bożej można wrzucać do skrzyneczki zawieszanej przy kaplicy dla małych dzieci.

6. Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy w środę, czwartek i piątek od godz. 15.00-18.00. W tym tygodniu módlmy się szczególnie w intencji chorych naszych parafian.

7. W czwartek o godz. 17.30 zapraszamy na drugi z 15 czwartków ze św. Ritą.

8. Zapraszamy na pielgrzymkę i wycieczkę GRUZJA: w dniach od 28.08 - 04.09.2025 r. Szczegóły na plakacie w gablocie parafialnej.

9. Dzieci, które chodziły na rotaty i były przynajmniej 10 razy, a nie uczą się w Szkole Podstawowej nr 25, zapraszamy do „Sali Zabaw dla Dzieci Zabawowo” 15 lutego o godz. 11.00. O potwierdzenie udziału dziecka prosimy rodziców po Mszy św. w zakrystii.

10. Zachęcamy do nabycia prasy katolickiej.